

РЕШЕНИЕ

№ 6146

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **3178** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.284 ЗИНЗС, вр. с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) .

Образувано е по искова молба на М. С. П., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в затвора Б. дол.

Ищецът претендира обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000,00лв., причинени на 15.02.2021г. в АССГ от служители на ГД“Охрана“ към МП, чрез унизително отношение, тъй като го държали с окови на краката пред съдията, прокурора от СГП и пред обществото, по дело №2233/2019г. на АССГ. Бил подложен на унизително отношение и необоснована употреба на помощни средства. Сочи нарушение на чл.3 от ЗИНЗС и правото на ЕС. За претърпените физически и психически страдания, причинени вследствие действията на органи на ответника, претендира обезщетение в размер на исквата сума.

В съдебно заседание, ищецът редовно призован, не се явява и не се представлява. В първото съдебно заседание се явява лично и поддържа исквата молба за причинени вреди на 15.02.2021г.

Ответникът Главна дирекция "Охрана" към Министерство на правосъдието, [населено място], редовно призован, не се представлява. Подробни съображения са изложени в писмения отговор.

Представителят на СГП, прокурор Н., взема становище за неоснователност на иска.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, в т.ч. твърденията на ищеца, намира за установено следното от фактическа страна :

Ищецът М. П. е постъпил в затвора [населено място] на 08.09.2010г., където изтърпява определено общо наказание „Доживотен затвор“ при първоначален „специален“ режим, което се установява от приложената справка от ГДИН.

Видно от приложения по делото протокол от съдебно заседание на 15.02.2021г. по адм.д. 2233/2019г. на АССГ, ищецът е бил разпитан в качеството на свидетел. В съдебното заседание участвали ищецът, процесуалният му представител и прокурор от СГП. Не е спорно, че за участието му в съдебното заседание, ищецът е бил конвоиран, като му били поставени специални колани с фиксирани белезници на ръцете и допълнително белезници на краката, на осн. чл.18, ал.6 от Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на ГД“Охрана“ към МП, утвърдени със Заповед № ЛС-04-1228/14.07.2017г. на министъра на правосъдието.

По делото са представени Книга на конвоираните лица, вкл. мерките за изолация и охрана във ВАС и АССГ рег.№71/04.01.2021г. и Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на ГД“Охрана“(Правилата), ведно със Заповед № ЛС-04-1228/14.07.2017г. на Министъра на правосъдието.

Представените писмени доказателства не са оспорени от страните и същите са кредитирани от съда като достоверни.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявеният иск е с правно основание чл.1 от ЗОДОВ, който регламентира отговорността за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Предвид очертания от ищеца предмет на иска, се претендират неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически страдания, причинени от поставените му белезници на краката, при явяването в качеството на свидетел на 15.02.2021г. по адм.дело № 2233/2019г. на АССГ. Така предявеният иск, съдът счита за неоснователен и недоказан.

За да се ангажира отговорността на ответника на основание чл. 204, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ, е задължително наличието на следните кумулативни предпоставки: настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени нематериални вреди, причинени чрез незаконосъобразно действие и бездействие на административен орган, като вредите трябва да са в пряка и непосредствена причинна връзка с незаконосъобразното действие на административния орган, т. е. тези вреди да са закономерно настъпваща последица от действието. Неимуществените вреди представляват сериозно засягане на личността и достойнството на пострадалия, изразяваща се в претърпени болки, преживени страдания, необосновано и несъразмерно ограничаване на правата му и др.

Спорният въпрос по делото е дали белезниците на краката на ищеца са били поставени законосъобразно и дали е налице причинно следствена връзка между твърдените незаконосъобразни действия на служителите на ГД“Охрана“ и твърдените причинени неимуществени вреди.

Неоснователни и недоказани се оказаха твърденията на ищеца, че ответникът с действията и бездействията си, по повод изпълнение на административната си дейност, е довел до понесени от него болки и страдания. От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установи, че има нормативно установен ред за употреба на помощни средства от служителите на ГД“Охрана“, които изпълняват конвойната дейност съгласно разпоредбите на приетите със заповед № ЛС-04-1228/14.07.2017г. на Министъра на правосъдието Правила за условията и реда на осъществяване на конвойната дейност. Съгласно чл.18, ал.3 при конвоирането на лица, поставянето на белезници е задължително. В чл.18, ал.6, т.1 от Правилата са посочени категориите конвоирани лица, на които задължително се поставят специални колани с фиксирани белезници на ръцете и допълнително белезници на краката. В регламентирания кръг лица попада и ищеца, който е осъден за тежки умишлени престъпления с общо наказание „Доживотен затвор“ при първоначален „специален“ режим на изтърпяване. Следователно, служителите са действали при спазване на регламентирания правила, които са задължителни за тях.

Съгласно чл.18, ал.5 от Правилата при отвеждане на конвоирани лица пред орган на съдебната власт, белезниците се свалят само след изрично разпореждане на съдията, прокурора или следователя. Тази разпоредба от Правилата е съобразена с разпоредбите на Закона за съдебната власт и Наказателно-процесуалния кодекс. Съгласно чл. 135, ал. 2 и ал. 3 от Закон за съдебната власт откритите съдебни заседания се ръководят от председателя на състава, който следи за реда в съдебната зала и разпорежданията му са задължителни за всички присъстващи. По делото е представено заверено копие от протокола 15.02.2021г. по адм.дело № 2233/2019г. на АССГ. Видно от съдържанието на протокола не е направено искане от свидетеля за сваляне на крачните белезници и липсва произнасяне на съда в тази насока.

С оглед на посочените разпоредби, свалянето на белезниците в съдебната зала се извършва след изрично разпореждане на председателя на съдебния състав, поради което и с оглед на изричната разпоредба на чл.18, ал.5 от Правилата, служителите на ГД“Охрана“, охраняващи ищеца не разполагат с правото на преценка за прилагане на помощни средства и в каква степен – за ръце, крака или и двете, съобразно конкретното поведение на подсъдимия. Самите служители на ГД“Охрана“ са подчинени на разпорежданията на председателя на съдебния състав. В този смисъл е решение №930 от 21.01.2020г. по адм.д. №4620/2019г., III о., ВАС. Тези разпореждания се постановяват в съответствие с целта на закона, т.е. не са в изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Поради гореизложеното, престоят на ищеца на 15.02.2021г. в съдебната зала в АССГ, по време на разпита му като свидетел, с белезници на краката, не се дължи на незаконосъобразни действия или бездействия на служители на ответника.

Съдът, след анализ поотделно и в съвкупност на събраните по делото доказателства, намира, че не е доказано наличието на първата предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 204, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ – незаконосъобразно действие или бездействие на служители на Главна дирекция "Охрана" – С., съгласно твърденията в предявения иск. Поради липсата на първата предпоставка, безпредметно е да се обсъждат причинените вреди, за които не се ангажираха доказателства, и наличието на пряка причинно – следствена връзка с действията или бездействията на служителите на ответника. Действията и бездействията на служителите на ответника при ползване на средства за конвоиране белезници , в

посочения в исковата молба период, почиват изцяло на действащите към този момент законови разпоредби, и са в изпълнение на задължителните за всички присъстващи в съдебната зала изрични разпореждания на председателя на състава, съответстват и на целта на закона. Установеното задължение на администрацията на ответника в конкретния случай е именно по време на откритите съдебни заседания да спазва разпорежданията на председателя на състава и определенията/разпорежданията на съда, постановени относно ползването на средствата за конвоиране на подсъдимите по време на съдебните заседания.

Не е установено и доказано през иския период спрямо ищеца да са извършени действия, които представляват нечовешко и унижително отнасяне, представляващи нарушение на чл. 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), чл. 29, ал. 1 от Конституцията на Република България (КРБ), такива за нарушаване на чл. 2, т. 3 и чл. 3 ЗИНЗС, чл.114 и чл.115 от ЗИНЗС, нито че е бил поставен при условия, които се отличават от нормативно определените, в нарушение на чл. 31, ал. 4 КРБ. Наред с всичко това не се установиха и доказаха твърдените претърпени вреди от ищеца - душевни и физически страдания, съгласно посоченото в исковата молба.

При неустановяване на посочените елементи от фактически състав на отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, искът следва да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен и недоказан.

Воден от горното и на осн. чл. 203 и чл. 204, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан, предявеният от М. С. П., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в затвора Б. дол иск срещу ГД“Охрана“ към МП за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000,00лв., причинени на 15.02.2021г. в АССГ по време на съдебно заседание по адм.д.№2233/2019г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред тричленен състав на АССГ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: